

GENT DEL MASNOU

BUTLLETÍ GENT DEL MASNOU 3a. època núm. 237, gener 2007

Orfeó Català de Mèxic
1906 - 2006

PATENTS, MARQUES, DISSENYS

Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis

T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

MASNOVINA
RELLOTGERIA - JOIERIA

**descomptes molt interessants
per jubilació**

Aproveu els últims mesos

Durant tot el temps de liquidació
el nostre taller de reparació continuarà
oferint el seu servei.

C/ Barcelona, 9 Tel. 93 555 07 76

NOTE

Nota'n l'estil

TALLERS MASNOU
Genís Oliveras, S.l.

Exposició i venda: Àngel Guimerà, 14.

Taller: Puerto Rico, 28

Tel. Fax: 93 540 31 57

EL MASNOU

Pintor Domènech Farré, 13-15 · 93 462 80 00 · 08320 el Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació civico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Palemó Anglès - Joan Bosch - Joan Casals
Joan Muray - Josep Perarnau - Esteve Pujol

Portada: Escut del Orfeó Català de Mèxic i el del Centenari.

Correcció: Esteve Pujol i Maria Pujol

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 540 39 29
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primeríssim Que tingueu un Bon Any 2007!

**ACTE
D'HOMENATGE
A MN.
JOSEP
NICOLAU**
Informació a la pàgina 29

Editorial

IX FIRA DE SANTA LLÚCIA. SEGONA ETAPA

El desembre del 1998, Gent del Masnou va endegar la primera Fira de Santa Llúcia aixoplugada al recinte de l'antic mercat, al Camí Ral, amb la intenció d'oferir a tots els masnovins una activitat nadalenca que contemplés una doble vessant: la comercial, amb uns espais de venda de productes típics com la molsa, els avets, pessebres, torrons, cava, regals, etc., i la lúdico-festiva, a l'entorn del tradicional "caga-tió" i berenar per a la mainada, i d'altres activitats o espectacles com les havaneres, la màgia, el ball, l'animació infantil, cantada de nades, etc.

Tot i que els mitjans eren força precaris, d'ençà d'aquella primera edició del 1998, un any rere l'altre vam tirar endavant la Fira gràcies a la complicitat creada entre un petit nucli de comerciants de la vila i Gent del Masnou, amb el suport de l'Ajuntament, de l'AAVV Veïnat Carretera d'Alella, Mat Voluntaris i d'altres col·laboradors que fóra llarg d'enumerar.

L'antic mercat no era el marc ideal, és cert, però tenia un encant especial que el feia acollidor i alhora oferia un bon recer davant les inclemències del temps. Durant uns pocs dies, amb la Fira a ple rendiment, aquell tram del Camí Ral recuperava, ni que fos efímerament, la vitalitat que temps ha l'havia convertit en el centre comercial i el principal espai de passeig de la vila.

Les noves necessitats i tendències no estan per romanços i l'antic mercat quedà tocat de mort amb el conegut projecte de convertir-lo en una nova plaça descoberta, dues plantes d'aparcament i un pas al port soterrats —el temps serà l'encarregat de jutjar sobre la bondat o desencert d'aquest projecte i si calia o no ser reconsiderat a temps. L'enderroc, ajornat novament per problemes tècnics, estava anunciat feia temps i calia cercar un nou espai on ubicar la Fira amb unes mínimes condicions de seguretat i aixopluc per als comerciants i per a les activitats lúdiques. Aquest repte, amb una component econòmica important, sobrepassava les possibilitats de la nostra Associació i la incertesa planava sobre el present i el futur de la Fira. Heus aquí, però, que tot un seguit de reunions i contactes mantinguts entre la Regidoria de Promoció Econòmica de l'Ajuntament, la Federació del Comerç i Gent del Masnou, van propiciar un nou plantejament, amb l'organització compartida entre la Federació de Comerç i Gent del Masnou i el suport decidit de l'Ajuntament.

Fruit d'aquesta entesa, els passats dies 9 i 10 de desembre, la Fira de Santa Llúcia va iniciar una nova etapa amb impuls renovat, en el lloc també emblemàtic de la plaça dels Cavallets (Marcel·lina Monteys), aixoplugada sota dues carpes o envellats de notables proporcions, on es van encabir una trentena de parades comercials i totes les activitats lúdico-festives programades, a l'entorn de l'eix central del Caga-tió i xocolatada per a la canalla.

Es van esvaïr els interrogants que plantejava la nova ubicació i les expectatives s'acompliren a bastament, amb una afluència de públic molt nombrosa que amb la seva presència va avalar l'inici i la continuïtat d'aquesta segona etapa de la Fira de Sta. Llúcia. Moltes gràcies a tots els qui ho han fet possible i que sigui per molts anys!

El President

Sumari

EDITORIAL	3
BÚSTIA OBERTA	7
A CONTRACOR per Ramon Serra	11
VIII TROBADA DE PLAQUES DE CAVA 06 per Joan Casals.....	12
A LA JUSTÍCIA: ARITMÈTICA per Joan Camps.....	14
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	16
TEATRE CAPITAL per R.M. Isart i M.J.R. Lucas.....	19
ARRAN DE SÒL per Pledebut.....	19
EFEMÈRIDES DE L'ANY 2007 per Joan Muray.....	20
JOAN ROIG I DIGGLE La Redacció	21
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Per Carles Maristany.....	22
ENTREVISTA A Antoni Ferrer	23
CORAL XABEC CONCERT DE NADAL Per Esteve Pujol i Pons.....	24
FIRA DE SANTA LLÚCIA	26
GENT DEL MASNOU INFORMA	29
FOTESSES per Joan Bosch	30

El pessebre vivent a l'A

Aquest títol queda una mica xocant parlant del pessebre, però és així. Aquest any i ben bé no se sap per què, el pessebre dels amics de Pere Grau s'ha fet a l'Altell de les Bruixes, que és on els Diables del Masnou tenen la seu de totes les seves patranyes i entremaliadures. I ja se sap el que pot passar si el pessebre es fa en terra de diables. Doncs que ells també hi participin. Els tres dies que ha durat el pessebre, constantment hi ha hagut incursions de dimonis escuats fent malifetes i entremaliadures. Potser a algú no li ha semblat bé o ho ha trobat fora de lloc, potser algun nen ha plorat perquè li feia una mica de por, però penseu que no hi ha bellesa sense lletgesa, ni bondat sense maldat, ni dia sense nit, ni fill d'ase que no bramí. Aquest any, però, ha estat un pessebre diferent. El amics del Carrer Pere Grau han volgut, amb aquest canvi, pujar el llistó i, a mi personalment, em sembla molt bé. No ens podem quedar immòbils i quietes sempre amb les mateixes coses. Fer canvis és saludable i beneficiós per a les entitats encara que els canvis sempre fan por, però jo diria que aquest cop l'han encertat. Diuen que una cosa porta l'al-

tra, que quants més siguem més riurem i que el que no veuen dos ulls ho veuen quatre o sis. Els temps canvien i la gent d'ahir no són els d'avui ni seran els de demà i per

aquesta raó crec que és una bona iniciativa d'incorporar al pessebre una nova estampa: la dels diables... en el fons també són bona gent.

Cal destacar l'esforç que ha

fet l'organització en reubicar el Pessebre al nou espai. Ja hem dit que no sabem la raó per la qual aquest any no s'ha fet a Santa Maria d'Ocata; és estrany perquè la Nativitat i amb ella el naixement del Messies és un dels màxims exponens del cristianisme. Però segur que hi ha una raó molt poderosa. El nou espai és molt més gran i cal exprèmer-se el cervell per poder-lo omplir, però també hi ha més lloc de cara a incorporar-hi altres espais i altres idees. Els qui sí que estaven contents eren els ànecs que nedaven a cor que vols en un magnífic llac que brollava, això sí, de la

finques OCATA
Tel. 93 555 14 73

gabinet OCATA
Tel. 93 555 14 73

Mobles Vilalta
Primera casa al Masnou
Tel. 93 555 18 60

NOVETATS PRADELL
MARIA PRADELL
Tel. 93 540 35 76

PASTISSERIA miquel
Tel. 93 555 06 61

Altell de les Bruixes

Publireportatge

Fotografies de **Carles Piera i Judit Botey**

font de les bruixes. Com sempre els autèntics figurants: el bestiar; que són la delícia dels infants, i per distreure una mica la Sagrada Família i a tots els altres protagonistes les cançons de Nadal a càrrec de la Banda del Caganer o les trapellaries dels diables. Endavant, gent del carrer Pere Grau; estem amb vosaltres i us necessitem per amanir amb alegria el nostre Nadal, el Nadal de tothom.

Taller de Publicitat

Nota: L'Associació Lúdica Amics del Pere Grau dona el més sincer agraïment a totes les persones que d'una manera o altra han participat en el muntatge i representació per la seva predisposició al nou escenari

del pessebre.

Patrocinen aquest espai els Comerciants del carrer Pere Grau que podeu veure a peu de pàgina.

Molt Bon Any 2007!

**TALLERS
BASES S L**

Tel. 93 555 27 56

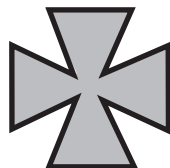
Tel. 93 555 12 52

J. Ramon
Sastreteria
Camiseria
a mida
Tel. 93 555 02 44

CHIPC
CENTRE MÈDIC PERE GRAU
Tel. 93 555 22 84

HOTEL TORINO
Tel. 93 555 23 13

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Gener 2007

1	dilluns	Fàbregas Cap d'Any
2	dimarts	Riera
3	dimecres	Aymar
4	dijous	Ocata
5	divendres	Viayna
6	dissabte	Viayna Reis
7	diumenge	Viayna
8	dilluns	Fàbregas
9	dimarts	Riera
10	dimecres	Aymar
11	dijous	Viayna
12	divendres	Ocata
13	dissabte	Ocata
14	diumenge	Ocata Trobada de nadons
15	dilluns	Fàbregas
16	dimarts	Riera
17	dimecres	Aymar
18	dijous	Viayna
19	divendres	Ocata
20	dissabte	Riera
21	diumenge	Riera
22	dilluns	Fàbregas
23	dimarts	Riera
24	dimecres	Aymar
25	dijous	Viayna
26	divendres	Fàbregas
27	dissabte	Ocata
28	diumenge	Ocata

29	dilluns	Fàbregas
30	dimarts	Riera
31	dimecres	Aymar

Trobada de nadons
14 gener 2007 a 2/4 de 12
Escales parc Bell-Resguard

Febrer 07

1	dijous	Viayna
2	divendres	Ocata
3	dissabte	Aymar
4	diumenge	Aymar
5	dilluns	Fàbregas
6	dimarts	Riera
7	dimecres	Aymar
8	dijous	Viayna
9	divendres	Ocata
10	dissabte	Fàbregas
11	diumenge	Fàbregas
12	dilluns	Fàbregas
13	dimarts	Riera
14	dimecres	Aymar
15	dijous	Viayna
16	divendres	Ocata
17	dissabte	Viayna
18	diumenge	Viayna

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	Tel. 93 555 03 81
FÀBREGAS	Navarra, 68	Tel. 93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	Tel. 93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	Tel. 93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	Tel. 93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** -encara que es publiquin amb pseudònim o inicials- cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

ADEU, ODON, ADEU

El passat 22 de novembre l'Odon va fer el seu darrer viatge i ens ha deixat en un pou de tristesa a tots nosaltres.

Jo, la seva esposa, no sé quant temps trigaré a acostumar-me a la seva absència. Tothom diu que és qüestió de temps, i de temps ja en tinc; però, a ell, ja no el tindrè més al meu costat.

Dintre l'enorme buit que sento, tinc el gran consol de tenir uns fills, uns néts, una germana, uns amics que segur que m'ajudaran a suavitzar el buit que m'ha deixat el meu marit.

No vull tancar aquest escrit sense donar les més sinceres gràcies per les mostres d'afecte i condol que rebo constantment de tot el poble del Masnou.

Amb l'agraïment més sincer

Montserrat Simal
Vda. Rigau

MERCAT VELL, OBERT O COBERT?

Aviat es faran les obres del mercat vell, enderrocament i transformació en una plaça que a molts no ens agrada, però que va ser votada per polítics i associacions com a mal menor, no perquè fos la millor opció ni, segurament, la que volíem els del poble, que cada cop som tinguets menys en compte. Proposo: per què

l'Ajuntament no fa un referèndum i posa a votar si es fa la plaça coberta o no?

Els aparcaments i el pas soterrat al port ja està bé, però el Masnou necessita un lloc a cobert on, en cas de pluja, mal temps o calor rigurós, es puguin fer havaneres, el Ple de Riure, balls, sardanes, ludoteques, el dinar dels avis i altres activitats. Les havaneres d'aquest any passat n'han sigut un exemple clar: plovia i sort que el mercat encara no estava enderrocant.

Quan el sol crema, també serviria per jugar els nens, xerrar els avis, etc. Com en d'altres pobles on hi ha una plaça porxada o coberta, també hi podria haver un bar on refrescar-se.

Em consta que aquesta opinió és compartida per una bona part dels polítics de l'actual consistori. Per què no es rectifica, doncs? Em pregunto si, en realitat, no es pot o no es vol canviar? L'antic edifici de correus, per exemple, es va buidar i van dir que s'hi faria una plaça i ara, en canvi, sembla que s'hi faran dependències municipals que, en principi, anaven destinades als locals de l'antic cinema del Casinet. Bé, que quan convé es canvien els plans, o no?

Si, com sembla, està projectat fer una gran plaça o local cobert on actualment hi ha la fàbrica de la Dogi,

que deixin temporalment el mercat vell tal com està (amb unes mínimes millores) i, quan aquell futur projecte estigui realitzat, que decideixin; però mentrestant, on s'aixoplugaran les activitats quan ploqui o el temps no acompanyi? Rectificar seria de savis.

Només demano que es tingui en compte i s'escolti més la veu del poble, especialment d'aquells vilatans que per edat i experiència n'hem viscut de tots colors en les festes majors, revetlles de Santa Rosa, del Carme, Sant Jaume, la Mercè i d'altres celebracions que s'havien de fer a l'aire lliure. En cas de mal temps, teníem el recurs de la sala de ball de la Calàndria o el teatre del Casino per aixoplugar-nos. Avui, a causa de l'increment de població, fins i tot aquells espais serien totalment insuficients.

Només demano, en nom propi i d'una bona colla més de masnovins, que s'ho pensin i reflexionin tranquil·lament, amb seny i sense prejudicis, sense interessos de partit, sinó mirant el bé dels vilatans. I recalco que, degudament habilitat i cobert, el mercat vell es podria fer servir de plaça igual, però amb molta més utilitat.

No vull ferir ningú, però sí fer reflexionar i evitar un ja-està-fet ara que encara s'hi és a temps.

Atentament saludo el senyor Batlle i altres regidors amb la confiança que s'ho agafin com un consell o crítica constructiva.

Atentament,

M. Dolors

VOLEM LA PLAÇA VELLA COBERTA

Sr. President,

El Masnou necessita un espai cobert i ampli com el Mercat Vell, el seu aixopluc és necessari i convenient per a un poble de 23.000 habitants en el qual es fan moltes activitats. Què s'ha de fer amb la programació quan fa mal temps?, no fer-la?, ajornar-la?, anul·lar-la?, llogar carpes que costen molts diners i que paguem tots nosaltres?

Duen que enderrocaran el Mercat Vell per fer-hi una remodelació amb pàrquing subterrani; em sembla fantàstic, però, què passarà amb el sostre de la plaça?, es derruirà?, o es desmuntarà i, un cop feta la remodelació, es tornarà a muntar? Valdria la pena que es contemplés aquesta alternativa, crec que seria una bona idea i econòmica per poder gaudir, el poble, d'un espai públic cobert on poder acollir mil i una activitats malmeses pel mal temps o l'excés de sol a l'estiu. A més a més és una estructura antiga i molt emblemàtica del nostre poble. Encara no estem tips d'esborrar el passat de la vila? Convidem les autoritats a pensar-hi i a no prendre decisions precipitades. Ara encara s'hi és a temps. Tots hi estem implicats. La Plaça Vella és un espai públic i en volem treure el màxim de profit.

Des d'aquest espai que em dona la bústia oberta de Gent del Masnou reivindico, juntament amb moltes més persones que pensen com jo, que se salvi i es reutilitzi com a espai públic

Continua a la pàgina 9

6 de gener Reis, 17 de gener St. Antoni

Dos tortells molt nostres

De les pastisseries del Masnou

Forn de pa i Pastisseria
Bautista
El nostre pa de cada dia

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou
Sant Miquel, 21 · Tel. 93 540 33 59 · El Masnou

Pastisseria
miquel
Antiga Casa Pagès fundada el 1927

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60
Teià: Passeig de la Riera, 14 · T.93 540 14 52

PASTISSERIA · CONFITERIA
La Mozeneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

pastisseria bomboneria

Font

Envii dolços arreu d'Espanya amb el servei INTERPASTEL

Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

ve de la pàgina 7

el sostre de l'antic mercat municipal, un sostre que en podria explicar moltes de coses: no només d'actes festius sinó també dels anys i anys en què fou La Plaça dels masnovins i masnovines, que prenia vida cada matí tant si bufava llevant com si plovia.

Ara encara podem, si entre tots ho volem, continuar gaudint de la seva protecció.

Si us plau, senyors de l'Ajuntament, no es precipitin.

Atentament

Lluís Valls Mari

BRUTÍCIA I RATOLINS AL CENTRE DEL POBLE

Sr. President, M'atreveixo a dirigir-li aquestes ratlles per as-sabentar a tothom de la forma en què, pel problema esmentat, es comporten les Mares Escolàpies.

Sóc veïna de la casa que aquestes tenen al carrer de Santa Rosa, núm. 28, i per aquest motiu sóc molestada per la brutícia que hi ha a la dita casa, ja que fa més de vuit anys que no l'han netejada.

S'hi crien rates i ratolins, que ens perjudiquen tant a mi com a una altra veïna, ja que s'enfilen per la paret de l'eixida i passen a les nostres. Hem de tenir rateres i verí en diversos llocs i n'hem caçats alguns. Com pot veure, aquesta situació és força desagradable.

N'he parlat diverses vegades amb la Superiora, ha estat molt correcta, però sense cap resultat poste-

rior. També ho he denunciat a l'Ajuntament i tampoc no ha servit de res.

Què hem de fer?

Una veïna molt indignada,

Benita Isern i Maristany

EL MASNOU, BRUT I DEIXAT

Sr. President,

Senyors (i senyores) que maneü, heu vist com està el poble (a vosaltres us agrada més dir-ne ciutat) de brut i deixat (i no de la mà de Déu)?

Doncs jo sí i, creieu-me, fa fàstic. Heu anat mai al darrere dels qui cobren per fer la neteja. No, és clar, ja que, si fos així, veurieu com recullen ara un paperet, allà una burilla i més enllà unes fulles, mentre es deixen una merda, una vomitada, etc. Això als carrers per on passen, ja que n'hi ha que, pel que es veu, no mereixen la seva atenció. I us en podria dir un reguitzell.

I no parlem de deixalles més grosses, com les que deixen els ciutadans que no mereixen aquest nom, que deixen el que els plau on els plau. Això sí, mai davant de casa seva i, a més, sense avisar el servei de recollida. Deixalles com un pobre i vell ordinador (tres o quatre peces grosses), deixat al costat d'unes escales del c/del Pou (i segurament en un munt d'altres indrets del poble), on, pel que es veu, cap d'aquells a qui paguem per netejar (o d'administrar) s'ha adonat que hi és; i, al camí que va, s'hi estarà tot el mes de desembre i potser

gener (un ornament, no lluminós, ofert per la Casa Gran).

El que m'emprenya més és que els qui ens comportem com cal, a més de pagar, no veiem el fruit del pagament. Mentre els il·legals, a més de no pagar ni preocupar-se per res més que no sigui ells, a sobre embruten on els plau. I per a més inri, si vols comportar-te d'una forma cívica i truques a la policia o al Servei de Manteniment, a sobre has de pagar la trucada telefònica, que, a més, és a una empresa forana.

I encara més, he escoltat queixes d'alguns comerciants dels robatoris que pateixen, fets per aquesta caterva de gent que viu il·legalment, els quals, anant en grup, entren a les botigues i agafen el que els plau. I no diguis res, que pots sortir malparat. Aneu-los protegint i veurem com acabem.

Com veieu, tot i estar en vigílies de Nadal, dies que, pel que es veu, "loca" ser bo, ser amable, ser caritatiu, etc., etc. (no sé per què no hauria de ser així tot l'any), jo estic força decebut del meu poble (dels vilatans, que haurien de ser civilitzats i els administradors, que haurien de complir i fer complir les lleis).

A veure si hi haurà sort i l'any que començarem quan aquesta carta surti, tothom serà més net, més pacífic, més coherent, més conscient i tot el que vulgueu. Mercès.

Joan

MANCA D'EFICÀCIA

Sr. President, M'adreço a vostè per tal de fer pública una manca

d'eficàcia en alguns dels qui governen la nostra població. Sóc del parer que, per molt que vulguem col·laborar amb els qui han optat i s'han posat al front del dia a dia del Masnou, no són capaços d'entendre que les observacions dels vilatans es fan per voler ajudar i millorar el bé comú, ans sempre hi veuen la crítica o la malfiança, per la qual cosa fa la sensació que estan en contra de tothom qui no sigui del seu color.

D'acord amb les normatives municipals, cada vegada que algú ha de fer obres que afectin el carrer (connectar a una claveguera, etc.) haurà de trencar tot el quadre afectat o, si és molt gros, com a mínim tallar-lo per la meitat. Aquesta disposició és per evitar que, a mesura que s'anessin fent obres, els tercers dels carrers acabessin fets un veritable puzzle amb desnivells constants.

Durant la meitat final de l'any 2005 es van fer unes obres de canalització per alguna companyia important de serveis generals i van aixecar part del Camí Ral i el carrer J. Llimona i la plaça de Can Miliu dels Ous (Plaça Bertran per als forasters); al carrer i plaça es van trencar els pans de formigó i hi feren una rasa d'uns 40 cm d'amplada per tal de passar-hi "el que fos".

Com que tots sabem que passa amb les empreses subcontractades, les grans companyies i els ajuntaments, el 31 d'octubre del 2005 em vaig dirigir a l'Ajuntament per escrit alertant-los que aquell a qui correspongués estigués a l'aguait que no acabessin les obres i ens deixessin el carrer fet una desgràcia cara al futur i tinguessin en compte

el greuge amb els vilatans que han de fer tot el pa nou de formigó.

No cal dir que em van contestar des d'un servei tècnic municipal (vaig entendre en aquell moment ofès) per les meves insinuacions que no estaven al cas de les obres. Cal dir que davant de la resposta i que les obres no estaven enllestides, me la vaig embutxacar i, com que no hi havia res que em digués que el funcionari no tenia raó, vaig callar.

Convido aquell funcionari o càrrec polític de confiança que vagi al carrer J. Llimona i comprovi que el que van fer va ser tapar el forat que havien fet i res més, de fer tot o mig dau nou res, però potser d'ací uns pocs anys haurem de fer emportlandar tot el carrer (a càrrec del poble) a causa del desnivell que poden provocar les diferents mides de les lloses i que no hi han fet junta de dilatació.

Bé, Sr. President, no deixarem d'intentar continuar col·laborant amb els qui ens governen, encara que no ens facin cas.

Rebi una salutació.

Jordi Godàs i Gras

Exresident AA.VV
Carretera d'Alella

METGES D'URGÈNCIA

Vull fer una queixa des de la indignació assossegada envers el servei d'urgència de l'ambulatori del Masnou del dia 8 de desembre (en concret envers la doctora de guàrdia el nom de la qual ignoro perquè d'entrada ni me'l va dir ni crec que l'hi digui a cap pacient, (per suposat), extensiva a molts altres dies festius, no sols perquè jo ho hagi viscut sinó

perquè, una vegada et poses a explicar el teu cas, t'adones que hi ha gent disposada a explicar casos similars viscuts.

El meu cas no és de negligència ni de falta d'atenció. La meua queixa va més relacionada amb el tracte humà que no pas amb la professionalitat, si bé en el cas dels metges amb més raó hauria de caminar paral·lela.

Vull assenyalar la indiferència de la doctora que estava de guàrdia, la indolència i, parlant més clar, el "passotisme" que va demostrar.

Tenia només dos casos per atendre, el d'una nena petita d'uns cinc anys amb mal de panxa i el del meu fill d'onze anys amb plaques de pus al coll, res de greu, ho reconec; però en el cas del meu fill, necessitava antibiòtic a la farmàcia, que, com ja és sabut, no el donen si no és amb recepta.

Llàstima que fos festa i gairebé l'hora de dinar; el cas és que podia haver-nos atès en deu minuts, que en realitat va ser el que va tardar entre tots dos, i després anar-se'n a dinar; però no; va decidir que ella havia de dinar i nosaltres havíem d'esperar i, després de dinar, va decidir de posar-se a enraonar per telèfon i nosaltres a esperar; és clar que ella decidia quan havia d'atendre'ns independentment que la nena estigués molt nerviosa i que el meu fill no s'aguantés assegut una hora a la sala d'espera.

També haig de dir que, quan ja va decidir d'atendre'ns, no es va pas mostrar disposada per a res a donar-se per asabentada de la meua actitud bel·ligerant, la qual cosa em porta a la conclusió que és una professional "inemo-

cional", si aquesta paraula existís i l'apliquéssim a persones amb una falta total d'emocions.

I jo em pregunto, per què la gent els importa tan poc als metges d'urgència d'aquesta localitat?

Podria contar bastants casos que reflecteixen la desídia i la falta de qualitat humana d'aquests professionals, independentment de si són del país o són sud-americans o africans, cosa que em porta a preguntar-me si a la facultat de medicina tenen una assignatura denominada "Ensuperbiment de la professió mèdica", perquè, si és així, estic segura que actualment és en la que més destaquen "alguns, bastants" metges d'aquesta vila.

Felicia Morales

EL DESASTRE DEL CARRER MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

Senyor President,
Si el regidor d'Obres Públiques volia enfurismar i donar uns quants disgustos als veïns del carrer de la Mare de Déu de Montserrat, doncs ja pot estar content perquè ho ha aconseguit.

En posar l'asfalt, el nivell del carrer ha pujat per damunt dels habitatges i això farà que, quan plogui i les reixes no donin abast, s'inundin les cases.

I a més, aprofitant que és per a vianants, els amos dels gossos els hi porten a fer pipí i, com que l'asfalt és porós, el carrer s'ha tornat molt pudent, i això que no fa calor.

El consistori deia que no tenia diners i ens preguntem per què ha fet aquest dispendi si per convertir

aquell carrer en carrer per a vianants només calia posar un senyal de direcció prohibida i una jardinera que impedis l'entrada de vehicles? Amb això ja n'hi havia prou i tots contents, i no fer aquest pitafi llençant els diners de tots els contribuents.

Valldeperas

COMUNICAT ALS SOCIS I SIMPATITZANTS DE LA PENYA BARCELONISTA DEL MASNOU

Després d'una llarga negociació amb l'empresa Finques Espadas, propietària del local de la Penya Barcelonista El Masnou-Ocata, hem arribat a un acord amistós per rescindir el contracte de lloguer que teníem amb aquesta empresa.

És per això que us comunico que a partir de mitjan mes de gener del 2007, la nova seu social de la nostra entitat estarà ubicada a l'Edifici d'Entitats La Calàndria, on, una vegada acabades les obres de l'ajuntament, tindrem un petit local de reunió.

Quant a la visió dels partits del FCBarcelona pel Plus, La Penya ha arribat a un acord amb la propietària del Petit Cafè, situat a la plaça d'Ocata, on hi haurà una gran pantalla de plasma per tal de gaudir dels partits en modalitat PPV.

Des d'aquestes línies vull donar les gràcies públicament a l'advocat que ens ha portat tot el tema, Xavier Tamareu.

Atentament,

Vicenç Sagarra Bernadó

President Penya Barcelonista El Masnou-Ocata

A contracor

Per Ramon Serra i Roca

El sol queia a plom i la suor s'evaporava abans de mullar-te la samarreta. Et treies el casc apressadament i cercaves amb dits prestos el paquet de cigarretes, que sortia ben rebregat de la jaqueta de motorista. L'abeurador dels camells era per a nosaltres la piscina olímpica i, prèvia consulta amb la policia de fronteres, ens capbussàvem on abans refregaven els morros aquests animals de coll llarg i mirada de mala llet.

Un assortidor de benzina més vell que Matusalem i recobert de rovell no ens fa gaire bona espina. Preguntem si podem repostar les assedegades motos i ens responen que no hi ha combustible. Amb la nostra mentalitat europea preguntem quant trigarà a tornar-n'hi haver. La resposta és de llibre.

- Potser demà, potser la setmana que ve, potser el mes que ve.

Nosaltres, que venim del regne de la immediatesa, restem bocabadats i el bon home ens respon que quina pressa tenim, si en aquell lloc hi ha aigua i menja i podem esperar-nos el temps que calgui.

Meravellós home del desert, sense pressa, amb la serenor de qui no entén el pas del temps com una pèrdua, sinó com a part inherent de la vida mateixa. Per a ells el temps no fuig ni es perd, es un bé que ens ve donat generosament el mateix dia que naixem i no cal donar-li més voltes. Aquesta va ser la primera lliçó que vaig aprendre a la frontera d'Algèria amb Níger i no seria la darrera, si hom mantenia les orelles obertes i els ulls amatents a la quantitat de filosofia de vida que desprenia aquella gent que vivia en un mitjà tan hostil com el desert del Sàhara.

Això passava a primers dels anys vuitanta i les rutes del desert fins a l'Àfrica subsahariana eren pistes plenes de dificultats, però amb una solidaritat a prova de tot, tant per als autòctons com per als viatgers, i tots els problemes tenien solució malgrat que a priori semblessin inabastables.

Seguint aquesta ruta sempre en direcció sud, arribem després de no pocs problemes a la ciutat mítica d'Agadez, lloc de pas obligat per a les antigues caravanes i centre d'acció dels pirates de la sorra, els homes blaus coneguts com a tuaregs. Tothom en parla com d'una gent fantàstica i ells se saben per sobre del bé i del mal. Vesteixen curiosament amb la seva roba blava i la seva creu d'Agadez penjant al pit. Són orgullosos i el respecte que tenim amb tothom amb ells es imprescindible. Amb tot, són solidaris i sobretot hospitalaris.

Però no tots són tuaregs i com a tot arreu hi ha gent per a tot.

Seguint per una polsegosa pista de terra vermella, aturem les nostres motos sota una solitària acàcia. No saps com, però en mig del no res sempre hi ha gent. De cop i volta ens apareix un home amb una mena de sabre a les mans.

Sorpresos, ens posem a la defensiva, en aquestes situacions cal preveure primer i preguntar després. L'home s'acosta rient i ens adonem que no hi haurà cap problema, perquè només intenta vendre'ns aquella arma antiga. Li diem que no, però ell insisteix amb altres coses que porta en una bossa a l'esquena. Ens demana aigua i, tot i que anem escassos, aquesta és una demanda de la qual no es pot fugir. Li n'oferim i beu pausadament; també li donem una mica de menjar. Malgrat tot, l'home ens diu que vol diners i que li comprem alguna cosa. Nosaltres insistim en la nostra negativa i ell com a resposta fa un crit estrany i apareix davant nostre una noieta preciosa de potser dotze o tretze anys. Ens diu que és la seva filla i que per uns diners podem fer el que vulguem amb la nena.

Després de sentir la proposta, em vaig tornar boig i li vaig dir que com tenia la pocavergonya de prostituir la seva filla i ell va quedar sorprès per la meua reacció, com si no l'esperés, com si donar una nena a un europeu perquè se la follés fos la cosa més normal del món. Vaig sortir d'aquell indret trist i decebut i vaig continuar la ruta sud enllà on esperava trobar gent més neta.

Una flor no fa estiu, és veritat, però aquesta història va deixar un record en la meua ment i, amb el temps i molts altres viatges per aquestes terres, vaig entendre (que no justificar) el perquè de moltes coses. La submissió de les dones davant el masculisme salvatge dels homes. La necessitat del diner per comprar béns de consum. En definitiva, de les bufetades morals també s'aprèn i t'adones que a la vida no tot són flors i violes i que nosaltres vivim en un món facilíssim al costat de les seves mancances.

Sempre recordaré la cara d'aquella nena; ella no tenia por, però per a nosaltres aquella va ser una pel·lícula de terror de la qual vàrem aprendre que el món és així: injust i fastigós a voltes i meravellós i relaxant altres vegades, i tot depèn de les persones amb qui et topis en aquesta vida, siguin del color que siguin.

Crònica de la VIII Trobada d'intercanvi de plaques de cava del Masnou

26 de novembre del 2006

Per Joan Casals

-El diumenge 26 de novembre passat vam celebrar la VIII edició de la ja clàssica Trobada d'Intercanvi de Plaques de Cava del Masnou. Un cop més l'entranyable carrer de Pere Grau de la nostra vila es va vestir de festa (garlandes, banderes, gegants, carpes, pancartes, taules, etc.) per rebre l'allau de visitants i col·leccionistes que calia preveure i que, sortosament, es va acomplir amb escreix. Des de primera hora, quan la colla de voluntaris estaven fent els darrers retocs al carrer, gent vinguda de tots els racons de Catalunya (també tenim constància d'alguns de vinguts de la Catalunya Nord) es van aplegar al carrer de Pere Grau i van omplir, de gom a gom, l'espai reservat entre els carrers dels Capitans Comellas i Pintors Villà.

L'essència de les trobades és, sens dubte, l'afany de poder realitzar bons canvis de plaques i aconseguir aquelles peces que ajuden a engrassir i millorar les col·leccions sense afany

de lucre, a semblança —salvant les distàncies— de com ho fan els nens amb els canvis de cromos; tot i això, l'increment d'afeccionats a aquesta modalitat de col·leccionisme ha generat paral·lelament la creació d'un important mercat de compra-venda on els professionals especialitzats posen a la disposició dels afeccionats plaques de cava a tot preu, des de les

més senzilles a cinquanta cèntims d'euro fins a xifres insospitades que fan tremolar les cames, segons la dificultat o raresa de la peça. Bona mostra d'aquest fet és la vintena de taules de venda que van acudir a la nostra Trobada, prèvia reserva.

Tots aquests ingredients, des del col·leccionisme pur i no lucratiu fins al més especulatiu, van convergir en la

VIII Trobada del Masnou i van merèixer una excel·lent qualificació entre els moltíssims afeccionats i experts que hi van acudir, estimulats també per l'atractiu de nombrosos sorteigs de lots de cava i postres de pastisseria que els vam oferir durant tot el matí i, al mateix temps, pel valor afegit d'una visita guiada per a grups de deu persones a diferents llocs emblemàtics de la vila i per l'oferta gastronòmica de diversos restaurants amb motiu de les II Jornades Gastronòmiques del raïm i del vi DO Alella.

Seguint el costum iniciat a la II Trobada (any 2000) de reproduir siluetes de vaixells de la marina de vela del 1800 en les plaques commemoratives, la d'enguany venia il·lustrada amb la silueta d'una pollastra rodona. Al mateix temps, tots els compradors de l'ampolla (embotellada per Caves Rekondo del Masnou) van ser obsequiats amb una reproducció corregida de la placa de l'any anterior que, per errada involuntària, contenia dades incorrectes. No hi va faltar el corresponent díptic penjat del coll de l'ampolla de cava amb les especificacions i detalls de la pollastra rodona, segons text facilitat pel nostre soci Joan Murray, la qual cosa aporta un valor cultural afegit a la col·lecció. Com ja és tradicional, el disseny de la placa i del díptic foren del Taller de Publicitat de Lluís Valls. Tot plegat va fer les delícies dels col·leccionistes i curiosos que es van aplegar a la Trobada i estem convençuts que, arran de l'espectacle multitudinari i de la passió i atenció desplegades en les nombroses taules

d'intercanvi, més d'un visitant curiós deu haver decidit d'iniciar-ne la seva col·lecció particular. Ens equivoquem?

Clourem aquesta crònica amb l'agraïment sincer a tots els col·laboradors que han contribuït en l'èxit d'aquesta darrera Trobada: Ajuntament del Masnou (Policia Local, Manteniment, etc.), Associacions de Col·leccionistes: C.P.C.(Revista La Placa) i

A.C.P.Bagà, Xapes.net, revista LA CLAU, Caixa Penedès, Associació Lúdica Amics del Carrer Pere Grau, Can Colomé, Can Rac, Caves Rekondo, Celler del Mar, Condis Pere Grau, Pastisseria Miquel i tots aquells pencaires anònims que es van arrangerar per donar-nos un cop de mà de bon matí i en acabar la Trobada. A tots moltíssimes gràcies i fins a la propera.

A la justícia: aritmètica

Per Joan Camps i Ortiz

Sembla que hi ha un clamor popular que assenyalava la falta de coherència en les resolucions judicials. Sobretot en aquelles causes que en si mateixes pressuposen flagrants delictes, mentre les resolucions judicials que emanen de les magistratures especialitzades per torn o d'ofici, quan no són xocants, provoquen perplexitat o acaben generant més alarma social que els mateixos delictes.

A les últimes setmanes n'hem estat ben servits. En l'àmbit internacional s'ha vist l'enterrament amb honors militars i multitud de comparses acompanyant el dol d'un presumpte malfactor, Augusto Pinochet y Vera, que estava acusat de crims contra la humanitat, de malversació i robatori de cabals públics, d'estafa a la hisenda de Xile, de falsificació documental i de fingir-se malalt per eludir els judicis que tenia pendants. A l'estat espanyol, al mig de les diligències de l'operació Malaya, ha esclatat un seguit d'escàndols de corrupció urbanística a Canàries i a les Balears que, per la implicació política que comporten, posen sota sospita qualsevol requalificació municipal i esquitxen on hi hagi ciment i totxos. A Sant Fruitós de Bages, al mig d'un intent de robatori, hi ha hagut trets que han acabat amb la vida d'un dels presumptes lladres. Segons la premsa: es tractava d'una banda de malfactors de l'antiga Iugoslàvia.

Diuen que als Estats Units, si un particular mata a trets un intrús al porxo de casa, se li reconeix el dret de fer-ho en defensa pròpia; però contràriament, si un lladre entra a robar a la mateixa casa i entrebancant-se amb l'estora es fa mal, el lladre pot demanar l'amo de la casa per la negligència en haver deixat la catifa al mig del pas. Aclarim-nos!, mentre el senyor Bush sigui president, jo no em crec res, ni bo ni dolent, dels Estats Units. Però vet aquí que en el cas del robatori amb homicidi de Sant Fruitós de

$$x = \frac{1 \times 1}{0} = \infty$$

Bages, salvant les distàncies, s'ha donat la paradoxa que al lladre que assumia en propi lucre el risc temerari d'assaltar una propietat privada per robar, en morir violentament, el jutge li ha donat un tractament d'accident laboral i al qui exercia la funció laboral de vigilància per evitar el robatori, l'ha fet exhibir emmanillat i se l'ha sotmès a presó incondicional sense fiança, quan l'únic greuge del vigilant radicava a no haver estat instruït en el fet que les armes de foc les carrega el diable.

Aquests fets judicials tenen una rel comuna, ja que provoquen el que se'n diu un judici paral·lel on la lògica dels arguments queda enfonsada per un clamor popular, on el seny necessari que demana la presumpció d'innocència és substituït per aquesta mena d'ansietat justiciera, exacerbada i cridanera, que té més de linxament que de clam de justícia. Per les pompes a Pinochet no cal que embruti més de dues línies d'aquesta pàgina, menys quan aquí al cap de vint anys de morir Franco li mantenim panteó al *Valle de los Caídos* i ara, en un intent de fer justícia, s'ha aprovat aquest llei pamfletària de la Memòria Històrica, que no satisfà a ningú. Tampoc serveix de gaire avaluar analíticament el grau de tendresa judicial que s'està donant als acusats de corrupció política urbanística, quan hi ha antecedents anteriors, els Albertos: Alcocer i Cortina, que segons la COPE encara no han entrat a la presó, la qual cosa fa que Javier de la Rosa i Mario Conde semblin uns pobres caps d'esquella.

La justícia, tan pulcra i matussera, hauria de adonar-se que actuar amb tanta extravagància només pot

generar desconfiança i descrèdit. Just rellegint aquest escrit, diuen a la ràdio que a Lloret de Mar uns treballadors del delictes d'estil semblant al robatori de Sant Fruitós de Bages li han trencat les dents a l'amo de la casa que han assaltat, cosa que, en l'aplicació de la jurisprudència pendular a què estem acostumats, podria aconsellar dues aplicacions oposades de la justícia: l'una afavorint el dret de disparar-li un tret endimoniat a qualsevol desconegut que passi el llindar de la porta de casa nostra o l'altra carregar les tintes de culpabilitat sobre el vigilant de Sant Fruitós per haver exacerbat l'operativa laboral dels lladres, que, amb l'antecedent de la mort violenta d'un col·lega, de pacífics saltejadors que eren, ara, en defensa pròpia, s'han convertit en violents.

Pot semblar demagògia escriure així d'un tema tan seriós, però tampoc no vull avorir-vos posant-me solemne quan la justícia, l'estament més poderós de l'Estat, no para de posar el nas a tot arreu i, en la praxis, no fa la seva feina o, quan la fa, la fa mal feta. A vegades penso que els jutges interpreten la llei acudint a fórmules metafísiques, ja que no s'entén aquesta fascinació per a la quadratura del cercle a l'hora de dictar algunes sentències, quan la mera aritmètica dels qui no saben llegir ni escriure seria més que suficient. Si els jutjats actuessin com a la carnisseria, ja tindriem molt de guanyat en l'ordre. Per anar al jutjat caldria agafar el número de tanda, enganxar-lo a l'expedient de cada cas; aleshores a la façana dels Palaus de Justícia un rètol lluminós podria anunciar quin número d'expedient estan despatxant. D'aquesta

manera ningú no perdria la tanda i tothom, per dret de contribuent, coneixeriem d'una vegada la productivitat real de cada sala de la judicatura. Aquesta modernitat per a analfabets seria un gran pas en l'eficàcia; però cal reconèixer que laborar administrativament en un cas no aporta en si mateix l'equitat ni el dictamen de la sentència. Doncs bé, fins i tot en l'elaboració intel·lectual de la sentència, m'atreveixo a pensar que l'aritmètica, que també n'hi ha de parda, seria millor que la metafísica que inspira tants veredictes xocants. Atenent-nos a la Llei de Talió, els lladres de Sant Fruitós comportaven el greuge de ser uns elements provocadors a primera instància; per tant, per molt que atenuéssim la seva acció, aquesta era absolutament desmesurada atès que, els robats,

que se sàpiga, res no havien fet als lladres. Doncs en aquest cas, la justificació només necessita d'una regla de tres senzilla:

Si a l'actitud de la víctima assaltada, sent passiva, té per definició un valor d'agressió 0 (zero), no cal dir que l'acte d'assaltar una propietat, com a mínim tindrà un valor d'agressió 1 (diguem la unitat).

La regla de tres donaria el raonament següent: Si la passivitat de valor 0 de la víctima rep una agressió de valor 1 de l'assaltant, la resposta defensiva igualitària de l'assaltat a l'agressor hauria de ser també 1, d'aquesta manera la incògnita X, o sigui, la resposta de la part agredida equivaldrà a la fórmula del quadre, que dona resultat (∞) infinit. Per tant la resposta del vigilant a la violació de la casa dels joiers Tous matant d'un tret l'as-

saltant era aritmèticament proporcional, o sigui, objectivament justificada.

En conclusió, si els jutges, els ciutadans pacífics i els malfactors es guessin per l'aritmètica, el cas de Sant Fruitós de Bages quedaria resolt per definició, ja que el malfactor hauria assumit que un atac gratuït al proïsme justifica una resposta contundent de legítima defensa sense cap límit i, com que les circumstàncies fan possible la presència d'una arma de foc carregada pel diable, el malfactor tenia per sabut que amb el seu acte agressiu, deliberat, arbitrari, amb nocturnitat i traïdoria, s'hi jugava la pell. La mort del malfactor va ser el mer resultat del seu acte temerari per aplicació d'una senzilla regla de tres.

ATENCIÓ, NADONS MASNO- VINS NASCUTS EL 2006! NOVA CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS PER AL PROPER DIUMENGE, DIA 14 DE GENER DEL 2007 A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA

**La fotografia es farà com de
costum a les escalinates del
Bell Resguard**

Informació: 93 555 80 06 · 93 555 21 13 · 93 540 42 26

Històries de la vila

Per Joan Muray

CENTENARI DE L'ORFEÓ CATALÀ DE MÈXIC

Enric Botey i Puig (1877-1954) –el vincle masnoví–

El 15 de setembre del 1906 es va fundar a la capital de Mèxic l'ORFEÓ CATALÀ DE MÈXIC i entre els membres que ho portaren a cap hi havia el masnoví del segle XIX Enric BOTEY i PUIG, que morí en aquella ciutat mexicana el 1954. El qual, a més de fundador, en fou el primer president. Posteriorment, com veureu, el va presidir en dues ocasions més.

Aquest primer CENTENARI de l'Orfeó Català de Mèxic, la primera massa coral que es féu a les Amèriques, el celebraran durant tot un any amb un munt d'actes.

I, a la vila que veié néixer el seu fundador i president, no hi podia faltar, encara que només fossin unes "Històries..." com a homenatge.

Els tres períodes que Enric Botey i Puig va presidir l'Orfeó Català de Mèxic són aquests:

- 1r període, del 15-9-1906 (fundació)
al 20-1-1907
- 2n " del 8-12-1930 al 16-8-1932
- 3r " de l'1-1-1941 al 31-12-1946

Del llibre "L'Orfeó Català de Mèxic" (1), n'hem extret diversos trossos (que trobareu en cursiva), als quals es fa referència al nostre convilatà. Són els següents:

- ...la font principal que reconstrueix els moments de la fundació de l'Orfeó Català de Mèxic són les "Memòries" del primer president, Enric Botey, publicades a "La Nostra Revista", a partir del mes de gener de 1948...(2)

- ...la primera assemblea general que consta en acta és del 15 de setembre de 1906; però del contingut d'aquesta acta es desprèn que l'associació o entitat ja era formada abans d'aquella data i que ja exercia com a president

Logotip de l'Orfeó Català de Mèxic

el senyor Enric Botey...(3)

- La massa coral també era constituïda abans d'aquesta data de setembre i tenia la seva senyera. A les Memòries d'Enric Botey figura la llista dels primers cantaires: Josep Balcells, Enric Sunyer, Joan Santasusagna, Josep Simó, Ignasi Soler, Francesc Serra, Jaume Bofill, Enric Moreno, Joan Planas, Claudi Maleras, Joan Estefa i Martí Miret; tots ells dirigit per Guillem Ferrer i Clavé.

Per al primer concert llogaren una sala del carrer de Balderas i hi

invitaren els catalans i els crítics dels diaris. En el programa figuraven les cançons: Els Segadors, Bona nit, d'Otto, Els tres tambors, Les flors de maig, de Clavé. Va ésser un gran èxit de públic i merescué els millors elogis de la premsa.

Tot sembla indicar que l'Orfeó Català va ésser el primer orfeó existent a Mèxic, i això constitueix una data important per la història de la música d'aquest país, que posseïa un gran tresor de música folklòrica, però gens de tradició de música coral. El Centre Basc creà tot seguit el seu propi orfeó, sota la direcció del mestre Bilbao, i el ministre d'Educació, Justo Sierra, encarregà al mestre José Austri la formació de l'Orfeón Popular, a càrrec del pressupost del Ministeri. Les relacions entre els tres orfeons eren molt cordials, i sovint actuaven conjuntament i acabaven els concerts amb els crits de: Gora Euskadi! Visca Catalunya! Viva México! Cal assenyalar que l'Orfeón Popular tenia en el seu repertori cançons catalanes, cantades en català i en castellà.

L'Orfeó Català de Mèxic en una imatge del 1907, a la qual podeu veure tots els components, aleshores masculins, cofats amb barretina.

El Consell directiu fundador de l'O.C.de Mèxic. Foto de l'any 1917.

El segon concert va ésser un concert-sorpresa ideat per Enric Botey. En ocasió del banquet de comiat a Telesforo García ofert pel Casino Español, al qual estava anunciada la presència del president Porfirio Díaz, els cantaires de l'Orfeó Català s'amagaren darrere una cortina. Porfirio Díaz, finalment, no hi assistí, però sí que ho féu el vicepresident Ramon Corral. En un moment determinat de l'àpat, Enric Botey, que era soci del Casino i comensal, es va aixecar i s'adreçà al vicepresident mexicà: "Señor vice-presidente de la República, ilustres señoras y señores –va dir-, les presento a l'Orfeó Català de México". Es va obrir la cortina i aparegueren una vintena de cantaires amb barretines que varen obtenir un gran èxit. En acabar el banquet, alguns dels comensals –entre ells el filantrop Adolfo Prieto- es varen fer socis protectors de l'Orfeó Català de Mèxic. Tot seguit, començaren les actuacions en diverses commemoracions oficials, conjuntament amb el quintet Jordà-Rocabruna, sota els auspicis del ministre Justo Sierra i el sotssecretari d'estat Luis Urbina, que era un excel·lent poeta...la primera preocupació del consell directiu va ésser cercar un local social...La comissió va trobar tot seguit un local adequat a les necessitats de la naixent institució al carrer de Puente Quebrado núm. 30,

actual carrer de la República de El Salvador...(4).

- ...A l'assemblea general del 24 de febrer del 1926, quedà liquidada oficialment la societat Orfeó Català SA. ... i constituïda de nou, pel 19 de maig, amb el nom d'Orfeó Català, Societat Cooperativa Limitada... creant un consell de vigilància, essent elegit com a president Enric Botey, fundador i primer president de l'Orfeó, figura gairebé llegendària i mítica...(5) - ...Durant quasi tot l'any 1932, el vicepresident Miquel Bertrand de Quintana fa les funcions de president, per malaltia, i després dimissió, d'Enric Botey –era el 2n mandat- (6) - ...La política del govern de Mèxic de no reconeixement a Franco és secundada per l'Orfeó Català, i així ho expressa un telegrama enviat al pre-

sident mexicà Manuel Ávila Camacho: "Orfeó Català México, haciéndose eco de las aspiraciones democráticas y antitotalitarias de Cataluña, se adhiere conceptos expresados por Ud. En memorable discurso y se pone incondicionalmente a sus órdenes. Enric Botey, presidente".

...Més tard, Ávila Camacho rebrà l'homenatge de tot l'exili espanyol, i l'Orfeó Català hi participarà -gener 1943- (7).

- ...El president Enric Botey ocupa un lloc d'honor en els Jocs Florals de la Beneficència Espanyola...(8)

- ...Més endavant "La Nostra Revista" publicarà, per parts, dos excepcionals documents: "Memòries d'un català. 50 anys de vida a Mèxic", d'Enric Botey, primer president de l'Orfeó Català i principal font històrica dels orígens de l'entitat...(9)

- ...Enric Botey, que havia deixat la presidència l'any anterior (1946), però que havia estat nomenat president honorari, fa sentir la seva veu davant l'assemblea afirmant amb fermesa: "L'Orfeó Català sense massa coral perdria tot el seu valor" (10).

Fins aquí les referències sobre Enric Botey i Puig (el Masnou, Maresme 1877-Mèxic D.F., República de Mèxic 1954), el masnoví que en fou un dels socis fundadors i, a més, en tres períodes diferents va presidir-lo. Fou el vincle masnoví amb aquesta entitat mexicana.

Al mateix llibre, i a les actes de fun-

Primera foto de l'O.C.de Mèxic. Feta el 1910.

L'Esbart de l'Orfeó l'any 1951, quan va oferir una actuació de benvinguda al mestre Pau Casals.

dació de l'Orfeó Català de Mèxic, hi ha, entre els vint-i-cinc membres, un altre possible masnoví, es tracta de Joan Costa, del qual no s'esmenta el segon cognom ni res més; per tant, de moment no hem pogut comprovar si ho és o no.

En cas afirmatiu, mereixeria unes "Històries..." per a ell sol, ja que a la història masnovina hi tenim un Joan Costa, autor de la música de l'abans cèlebre i ara recuperat "Vals de les Pepones", del qual ja hem parlat i escrit, i hem tingut el goig que la Coral Xabec de Gent del Masnou, de la mà de la seva directora, l'hagi incorporat al seu repertori.

NOTES

"L'Orfeó Català de Mèxic" (1906-1986), de

Miquel Martí i Soler. Curial Edicions Catalanes SA. Barcelona 1989. Pàg. 12 de l'esmentat llibre

"	13	"	"	"
"	14	"	"	"
"	50	"	"	"
"	62	"	"	"
"	85	"	"	"
"	97	"	"	"
"	105	"	"	"
"	111	"	"	"
"	13	"	"	"

FONS CONSULTATS

"L'Orfeó Català de Mèxic" (1906-1986), de Miquel Martí i Soler. Curial Edicions Catalanes, S.A. Barcelona 1989.

"Masnovins a les Amèriques", de Joan Muray. Oikos Tau. Vilassar de Mar 1998.

"Diccionari dels Catalans d'Amèrica". Generalitat de Catalunya. Barcelona 1992.

www.ocm.cat

La seu actual de l'O.C.de Mèxic

Logotip del Centenari

M o d a

Almeria, 15 · 93 540 90 99
el Masnou

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS

NASCUTS EL 2006!

NOVA CONVOCATÒRIA PER A LA
FOTOGRAFIA DE NADONS PER AL
PROPER DIUMENGE, DIA 14 DE GENER
DEL 2007 A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA

**La fotografia es farà com de
costum a les escalinates del
Bell Resguard**

Ramon Boadella

**Fotografia
publicitaria
Reportatges**

E-mail: fotografia@elmasnou.com

679 357 992

93 540 92 12

MSN

BON

ANY

2 0 0 7

TALLER DE PUBLICITAT DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112

T.93 555 80 06/16 59

08320 El Masnou - El Maresme

Lluís Valls Marí

Lucideses i llores

El millor per encetar l'any és un bon grapat de somriures. Com els que mostraven tots els **guanyadors de l'11a Mostra de Teatre de Barcelona** el dilluns 11 de desembre a la barcelonina Sala Luz de Gas. La gran guanyadora de la nit (millor espectacle) fou la interessant i mixturadora **Banal Sessions of Fedra** on **Pau Miró** (Barcelona, 1974), director i autor del muntatge, recuperava amb encertada i àgil frescor el mite de Fedra, l'enamorada en secret del fillastre Hipòlit. **Albert Mora** (millor actor, per *Autoretrat III*), **Alicia González Laá** (millor actriu, per *Salento*), la comèdia *Cerdas* de la saragossana companyia **Muac Teatro** (premi especial del Jurat) i el musical intel·ligent i erudit *No hem vingut pas per fer-nos esbrincar* amb direcció i autoria —a partir de l'escriptor francès Boris Vian— d'**Agustí Humet** foren els altres guardonats. Atents, doncs, perquè possiblement alguns d'aquests muntatges començaran a rodar pels nostres escenaris.

El 10 de gener —en cartellera fins al 4 de febrer— començaran les representacions al **Teatre Romea** de *Visitando al Sr. Green*, de Jeff Baron, amb direcció de **Juan Echanove** i interpretació de **Juan José Otegui** i **Pere Ponce**. Ambientada a Manhattan, un jeu tradicionalista, solitari i difícil, haurà de rebre tot sovint la visita a casa d'un jove gai. El mateix dia 10 —i fins al dia 21 de gener— la **Sala Beckett** enceta les sessions de *Lúcid* de l'autor argentí **Rafael Spregelburd** (www.spregelburd.com.ar), un important dramaturg actual nascut el 1970 a Buenos Aires. El muntatge, dirigit pel mateix escriptor i en versió catalana de Pere Puig, té com a ajudant de direcció la masnovina **Victoria Szpunberg** i ens permetrà gaudir de l'actuació de l'excel·lent **Oriol Guinart**, per exemple. Una proposta d'Anexa Distribucions i Produccions (www.anexa.nu) ens permetrà una peculiar manera d'abordar el primer mes de l'any: del 18 de gener i fins al 18 de febrer el **Teatre Tívoli** (c/ Casp, 8) acollirà *La Revista Negra: New Orleans Forever*, un espectacle musical dirigit per l'energètic, bojament divertit i irrefrenable **Jérôme Savary** sobre la França dels anys vint, que es mou entre el **swing** i el **jazz**. Originàriament l'any 1923 es féu a la capital parisenca i una jove Joséphine Baker hi intervenia. Nou actors, ballarins i cantants, hi participen conjuntament amb una orquestra i un grup de ball dels Estats Units i Cuba.

Arran de sòl

Per Pledebuit

Quan escric aquest arran de sòl, no és pas aquest gener, no, és pel desembre passat i ho faig en un dia d'aquells que certes notícies t'emprenyen més que no d'altres, i més a mi, que m'ho miro des de baix i a quatre potes, fet que fa que, ja us ho he dit moltes vegades, no us compregui, als bípedes, als dits humans, als anomenats animals racionals, ja que, si bé molts racioneu, d'altres sembla que no ho facin mai o molt poc.

Al que anava, a les notícies d'aquell dia, que em feren indignar més. L'una era l'intent de segrest d'una criatura de quatre anys i el robatori a la seva família. L'altra un robatori amb assalt a la casa i la defensa que en féu el guàrdia jurat, amb la consegüent mort de l'agressor (el dolent de la pel·lícula). I la darrera, la mort d'un ferotge dictador, ben cobert de sang de les múltiples víctimes que va deixar al seu pas pel govern del seu país.

Pel que sembla, alguns de vosaltres, dels qui donen les informacions, sigui als diaris, ràdios o TV, pel que he vist i escoltat, en tenen una visió que, la veritat, em fa escruixir. Bé és cert que cadascú pot tenir la seva opinió, però el que no hauria de ser és que els qui ens informen d'un fet, i sense ser articulistes, ens la donin com ho fan.

Com per exemple, el de l'atracament a la finca; pel que diuen, els atracadors eren una banda procedent d'un d'aquells països que fins fa pocs anys estaven sota el jou comunista i ara, pobrets, com que molts d'ells "treballaven" com a guardians de "l'ordre", doncs, es veu que no saben fer altra cosa que utilitzar els entrenaments que feien, però ara des de l'altre costat i, apa, a robar, atracar, etc. I ara, el pobre guàrdia que es guanyava la vida protegint a qui el pagava, encara tindrà problemes per fer bé la seva feina; i a aquests, diguem-ne, informadors, els sembla que només tenen drets els, per a molts, dolents; els qui estaven fent la feina o a casa, es veu que no en tenen cap, de dret.

I el cas del sanguinari dictador també es porta l'oli; tot i que la majoria dels informadors hi estan en contra, a mi em sembla que donen massa peixet als seguidors d'aquell personatge funest, deixant que aquells a qui no va passar res, ni a ells ni a familiars durant aquell període que no havia d'haver passat mai, puguin lloar-lo com si hagués estat un alliberador, un sant, etc. Seria millor que donessin la paraula a tants i tants que ho patiren a la pròpia carn sigui directament o per proximitat familiar, ja que mai no es dirà prou el que fou aquella i tantes altres dictadures, on el tirà es mor al llit, envoltat de tota mena de proteccions i els seus queden amb el ronyó folrat per a tota la vida.

Bé, aquests només són uns dels molts casos en què nosaltres, els pobres animalons, no us podem entendre.

Apa bup, bup, i que l'any que comencem ens sigui millor per a tothom.

Efemèrides masnovines de l'any 2007

Per Joan Muray, vocal de cultura

150 anys de l'arribada a Europa, el 1857, de les primeres mongetes arribades d'Amèrica, els *phaseolus limensis*. Fou a bord del vaixell "Eva", una corbeta feta aquell mateix any i que posteriorment fou aparellada de bergantí; en fou el capità Francesc Rosés i Olivé.

La corbeta "EVA" (febrer 1995)

100 anys de la primera fotografia panoràmica del Masnou. Feta per Carles Orta i Sala (el Masnou 1856-1930), que fou capità mercant i professor de l'Escola de Nàutica de Tacalhuano (Xile). Quan va realitzar la fotografia, feta des de mar, estava retirat i tenia l'estanc, el que té el cèlebre taulell.

Fotografia del Masnou de fa 100 anys, de Carles Orta.

50 anys de la mort a Buenos Aires de Gerard Pla i Mora (nat al Masnou el 1880), capità, empresari i miniaturista naval. A l'Argentina va tenir diversos negocis, però el fet principal fou que va posar la primera fàbrica de lleixiu d'aquell país, dita "Fábrica de Lejía Líquida El Castillo", que duia a l'etiqueta el castell de Montjuïc i un vaixell de proa. Com a miniaturista, va realitzar una esplèndida exposició a Buenos Aires, que va obtenir un gran ressò. Posteriorment, dos dels vaixells exposats van passar a engruixir el Museu de Luján (Rep. Argentina).

...i de CATALUNYA i els PAÏSOS CATALANS

300 anys de la batalla d'Almansa, dins la Guerra de Successió de les

diferents corones hispàniques, guanyada per l'exèrcit borbònic. Les conseqüències polítiques del daltabaix que va representar per a tots els Països Catalans i l'Aragó foren decisives i funestes; fou el primer pas de la caiguda definitiva de la nostra llibertat. El final va ser l'11 de setembre del 1714 amb la caiguda de Barcelona i el tristament famós Decret de Nova Planta que ens imposà el vencedor.

200 anys del naixement del pare Claret (St. Antoni Ma Claret), bisbe i fundador dels claretians, que va predicar al Masnou el 1844, i on, mentre ho feia, l'orgue va sonar sol i amb una música poc adient. Ell va dirigir-se vers l'instrument i va dir: "Calla i vés-te'n d'aquí" (dirigit al *maligne*, que era qui suposava que el tocava) i l'orgue va emmudir.

150 anys de la inauguració del tram ferroviari entre Mataró i Arenys de Mar, nou anys després de la inaugu-

ració del primer ferrocarril de la península, el de Barcelona a Mataró.

100 anys de la fundació de Solidaritat Obrera, denominació aplicada a la unió local de societats obreres de Barcelona.

100 anys de la fundació de Solidaritat Obrera, denominació aplicada a la unió local de societats obreres de Barcelona.

75 anys de l'Estatut de Catalunya i l'obertura del Parlament de Catalunya, l'any 1932, el primer des de la conquesta per les armes de Felip V el 1714.

75 anys de la creació de l'Institut Escola, centre d'ensenyament fet a Barcelona per la Generalitat de Catalunya el 1932 per a l'estructuració de l'ensenyament secundari.

...i enguany també es compleixen els 20 primers anys d'aquest butlletí. Llarga vida!

Gent del Masnou va "néixer" el 27 de gener del 1985 i els seus Estatuts foren aprovats el 18 de juliol d'aquell mateix any. El local social fou inaugurat el 26 de febrer del 1989.

Logotip del Institut d'Estudis Catalans.

TRASLLAT DE LES DESPULLES DE JOAN ROIG I DIGGLE A LA PARRÒQUIA DE SANT PERE DEL MASNOU

El dissabte 20 de gener, a les cinc de la tarda, en el decurs d'una solemne celebració eucarística a la parròquia de Sant Pere del Masnou, presidida per Mons. Lluís Martínez Sistach, Arquebisbe de Barcelona, seran traslladades a la nostra vila les restes de Joan Roig i Diggle, procedents del cementiri de Santa Coloma de Gramenet on han restat sepultades d'ençà de la seva tràgica mort, succeïda el 12 de setembre del 1936, fins a l'actualitat.

Joan Roig, per la seva destacada filiació cristiana, fou una malaguanyada víctima fruit de les greus desavinences socials i polítiques que fuetjaren cruelment aquest país, a banda i banda, durant la tristament coneguda guerra civil del 1936 i que deixà un tràgic rastre de sang i dolor totalment innecessaris i evitables.

Barceloní d'origens (1917), Joan Roig residí al Masnou a partir de l'any 1934 en què la família s'hi traslladà a viure. Tot i la seva joventut, ben aviat fou un membre destacat de la Federació de Joves Cristians i liderà amb entusiasme la delegació de la nostra vila, mentre simultanieja-

va els estudis i la feina. Col·laborà en diversos escrits publicats en el butlletí *Mar blava*, portaveu de la Federació de Joves Cristians del Masnou, i en el diari *El matí* en qualitat de corresponsal. Militant convençut de la fe cristiana, s'interessà profundament pels aspectes de la doctrina social de l'Església documentats en les diferents encíclics papals.

Per les especials condicions esdevingudes en la seva mort exemplar i pel testimoni cristià donat en la seva curta però intensa vida al servei de l'Església i de les persones, l'associació "Amics d'en Joan Roig Diggle" ha promogut un procés de beatificació que, si a Déu plau, a no trigar gaire, es podria veure acomplert per a satisfacció dels qui el van conèixer en la seva breu però densa etapa viscuda al Masnou i de tota la comunitat eclesial.

La vinguda de les restes de Joan Roig al Masnou ha de suposar un missatge actual de concòrdia i pau, sense rancúnies, tal com ell va desitjar en vida i va testimoniar fins i tot en els moments en què era executat vilment.

La Redacció

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

LA SON O LA SEVA FALTA PODEN PERJUDICAR...

Sí, sí, ja sé que fa poc temps l'amic Joan Maresma va oferir-nos a les pàgines d'un dels butlletins editats unes anècdotes sobre la son, a quina més sucosa i divertida.

Abusant de la vostra ponderada tolerància i reconeguda paciència, deixeu-me que avui us relati uns fets ocorreguts a familiars ben propers i a amics de tota la vida, sobre la son amb majúscula.

"Son de ploma, llit de plom; son de plom, llit de ploma"...

Podem afirmar que és possible descansar sense dormir o també dormir sense descansar.

L'austriac Sigmund Freud, fundador de la psicoanàlisi, un dels homes de ciència més discutits, va presentar la teoria que els somnis són representacions inconscients de desitjos reprimits.

Tot pot ser. No sóc pas aquí per discutir-ho o posar-ho en dubte. Tan sols puc comentar-ho.

Bé, deixem-nos de disquisicions i anem al gra del que ens ocupa.

Tinc dues anècdotes al calaix de la memòria i, per poder accedir-hi no allargant el relat en desmesura, seré breu; i per fer-ho curt i amè, començaré amb la més llarga. Us sembla bé?

Fou en un viatge de Berlín al Masnou en un d'aquells mítics "Sis-cents". Dos mil quilòmetres i escaig i cinc persones dins l'habitacle, dues d'elles una mosseta de nou anys i un minyó de tres.

La nostra Angèlica va suportar estoicament l'estretor i la incomoditat del llarg viatge. Dos dies de camí i arribarem sans i estalvis a casa.

Arranjar el més primordial, preparar un plat calent per recuperar forces i, tot seguit, fer una ben guanyada migdiada.

Però tots no érem pas del mateix parer.

La nena tenia prioritats ben diferents a les nostres. El seu "opa" (l'avi), que no li deia mai que no a res, va donar-

li de la botiga-estanc que llavors regentava un munt de xocolatines "xutxes" i anells de fantasia. Ella volia mostrar-li-ho i fer-li'n present a la seva amigueta Gemma tot allò que tant l'entusiasmava. Per tant, de seta res. Ella no estava gens cansada.

La seva mare i jo mateix vàrem tenir prou feina a dissuadir-la'n i, després d'un bon raonament, accedí, ja de bon grat, a una reparadora migdiada, amb la promesa, això sí, que en despertar-se, aniria a veure-la.

Transcorregut el temps prudencial d'una seta, vàrem pujar a despertar-la. Dormia tan bé..., deixem-la!

Arribà l'hora de sopar, però, dormia tan bé....

Millor li farà el descans que el sopar, deixem-la...

Anem-nos-en a dormir. Controlem; temperatura corporal, bé. Respiració normal, compassada. Color sa.

Demà serà un altre dia!

A l'hora d'esmorzar, més del mateix.

Ja impacients, a migdia, posposem per a més tard de despertar-la.

Els viatges a la seva habitació es fan cada cop més freqüents, però la nena descansa....

De sobte, prop de les set de la tarda apareix al menjador. La son s'ha acabat.

— Hola mama, hola papa, me'n vaig a ca la Gemma.

— Per favor, para el carro.

Hem d'explicar-li que ella ha dormit prop de vint-i-vuit hores i que abans ha de menjar alguna cosa. S'ha passat més d'un dia sense prendre res... ni tan sols aigua. I no estava cansada...! La son va vèncer.

I ara la més curta.

Qui ha oblidat l'amic Benet Pera? La seva carnisseria a la plaça vella, la seva bicicleta que conduïa amb aquell pedalar lent, compassat, que feia impossible atropellar ningú i que reflectia el seu bon caràcter; la seva bonhomia roman encara amb nosaltres.

A cavall entre el seu poble —Vilassar— i el del seu negoci —el Masnou—, els viatges entre totes dues poblacions eren d'allò més freqüents, bé amb la Norton o amb la DKW, de les motos de les quals era cofoi propietari, bé amb el tren, que el deixava ben a prop d'ambdues destinacions, a Vilassar, la casa pairal, i al Masnou, la carnisseria a la plaça.

Un dia es féu peremptori d'anar a Vilassar. El tren ja ha xiulat a l'estació del Masnou. Deixa la parada i travessa la carretera i la via pel pas a nivell situat enfront del mercat. Corre cames ajudeu-me per sobre del mur fins a l'andana del baixador d'Ocata i arriba a l'ensems que el tren. Però no hi ha temps de comprar el bitllet. D'Ocata a Vilassar és un trajecte de minuts. Potser ni passi el revisor; l'úl-

tim vagó és al davant seu i hi puja. S'asseu i tracta de regularitzar la respiració i el ritme de batecs deguts a la cursa. Arrenca el tren. Ja surten de Premià, poc després, i el "pica" no es veu enlloc. Salvats! Però, tot d'una s'obre la porta i apareix l'home de la gorra amb visera i palmes vermelles i d'or.

Ja hi som... El doble!... Em faré l'adormit. I es posa en situació. Obre un ull i veu que el revisor està parlant animada-

ment amb una noia. Passarà de llarg, tindrà temps suficient?...

Una mà l'agafa per l'espatlla i el somou lleugerament. És el revisor.

-Ja som a Mataró, jove. Aquest tren mor aquí i haurà de baixar. S'ha adormit i passat de llarg, oi?

Ara, un prec a l'Editor: Deixem avui, a prop de finir l'any, un parell de ratlles per posar-me en contacte amb els

lectors i donar les gràcies a tots aquells qui fan una crítica al que jo escric: això és d'agrair.

Als qui em fan un comentari encoratjador, això em complau i satisfà.

A tots els lectors, socis, anunciants, col·laboradors, gràcies als quals és possible que aquest Butlletí surti a la llum, els desitjo que tinguin salut, sort i que siguin moderadament Molt Felços!

Entrevista

GAIA 2148

Un "llibre" electrònic editat pel masnoví Antoni Ferrero.

Avui parlem amb l'autor amb la intenció que ens expliqui en què consisteix aquest nou format de lectura i ens engresqui a penetrar en la trama del seu llibre virtual que acaba de posar en l'òrbita dels lectors avesats en les noves tecnologies.

GDM: De què tracta el teu llibre Gaia 2148?

AF: Voldria ser una obra de divulgació (un assaig novel·lat de la història de l'Univers i la Vida). Un intent d'apropar la ciència a la majoria de les persones d'una manera fàcil. De coadjuvar a "posar remei a un cert descrèdit que pot tenir la ciència entre la gent" i així participar també a "la promoció de la cultura científica estimulants el jovent a endinsar-s'hi".

GDM: Quin és el contingut de Gaia 2148?

AF: Aquest llibre-e té 322 pàgines (de les quals el glossari té 126 amb 845 entrades) i 845 imatges.

GDM: Què és un llibre-e (electrònic)?

AF: Que no és un llibre imprès. És una mostra de la utilitat de les noves tecnologies informàtiques per llegir un DVD en una pantalla d'ordinador (cada cop més grans). Això representa un nou "plaer intel·lectual", un nou estil de lectura (en podríem dir "postmoderna"? i ja molt fàcil per a tot un jovent força avesat al maneig dels ordinadors (i més persones adultes del que sembla).

GDM: Podríem dir que és una nova forma de lectura?

AF: Sens dubte, aquesta nova forma de lectura permet anar (automàticament) des de l'índex al capítol que hom escull. I passejar-se pel glossari triant les paraules en cursiva del text d'una manera concatenada i força entretinguda i tornar automàticament, després d'aquesta petita "excursió", al punt on eres (epl, sempre que t'hagis recordat de posar-hi un "senyal virtual").

GDM: El teu llibre sembla ser una novetat.

AF: Sí, és un dels primers DVD (llibres-e interactius) del mercat català, tot i que cap se n'hi pot trobar encara d'aquesta temàtica. Sols hi ha diccionaris, enciclopèdies o de poesia amb veu.

GDM: Quan tingué lloc la primera presentació?

AF: Fou feta el 18 d'agost a la UCE (Universitat Catalana d'Estiu) d'enguany i tingué una molt bona acollida pels presents que hi assistiren. Una segona presentació tingué lloc el passat 17 de novembre a la Casa de la Cultura de Teià (d'on ara sóc veí) i

vaig tenir el goig de rebre'n moltes felicitacions (entre d'elles, i ben calorosa, la del mateix alcalde, Andreu Bosch)

GDM: Creus que tindrà futur aquest tipus de "llibre"?

AF: I tant, precisament per les possibilitats interactives que ofereix. Ma visió prospectiva em fa tenir confiança que aniran guanyant terreny, sense arraconar mai el llibre imprès (novel·la, assaig i poesia) amb un estil de lectura diferent i més tradicional.

GDM: Quina projecció exterior creus que podria tenir el teu llibre-e en DVD?

AF: Un dels esdeveniments més importants (la gran oportunitat) que mai no haurà tingut la nostra cultura i el català serà la Fira del Llibre de Frankfurt de 2007. I una possible activitat que hi proposo podria ser la presentació en "power point" de Gaia 2148.

La Coral Xabec canta el concert de Nadal

Per Esteve Pujol i Pons

Per fi semblava que **El Desembre Congelat** havia arribat; li havia costat prou. Valia la pena de celebrar-ho: volia dir que Nadal era molt a prop, a tocar. Érem al vespre del dissabte 23 de desembre a la parròquia masnovina de Sant Pere. (Nadala popular catalana, harmonitzada per Manuel Oltra)

Per això glopades de **Fum, fum, fum** sortien de les xemeneies; poques de llenya, moltes de gas natural, unes quantes de gasoil. L'escalfor dins les llars fa Nadal, no digueu que no.

I sentir cantar nadales fa Nadal; és com **El Cant dels Ocells**, que canten pel desembre com si fos primavera, tot dient Jesús és nat, per treure'ns del pecat i dar-nos alegria.

I que fugi ben lluny **El Dimoni Escuat**, que es fica arreu com un esbarriacries; que fugi ben lluny l'odi i la injustícia i la guerra i la ignorància i la intolerància i...; que tot això quedi, no mig difunt, no, ben difunt, difunt del tot. (3 Nadales tradicionals catalanes, harmonitzades per Francesc Vila)

No tot, però, són flors i violes, ni ponseties vermelles ni nadales de pétals blancs; tanta gent van buscant posada debades, com **Sant Josep i la Mare de Déu**; sort que feien companyia bona; si fem bona companyia, fem Nadal. Ens vam sumar a la Marató de TV3 per fer companyia als adolorits; vam recollir 360 ; gràcies! (Popular catalana de Nadal, harmonitzada per Pere Jordà)

A la nostra vila masnovina, li abelleix de sortir del terror pairal i fer les Amèriques, ho sabem pla bé. Fins a Colòmbia, si cal. I, com que som cridaners de mena, ens van dir *No despierten al niño, déjenle dormir*, i va sonar un **Villancico**. (Tradicional de Colòmbia, harmonitzat per R.P.Duque)

Velo qué Bonito ens van repetir embadalits aquells colombians del Chocó, tot mirant l'infant, *porque llora el Niño por una manzana que se le ha*

perdido. (Villancico del Chocó)

L'enyorança de la nostra Europa, unida o desunida, ens va fer tornar prop de casa –és fàcil de viatjar a cavall de la música–; per terres gal·les vam oir remors dels **Àngels de la Glòria**, que anunciaven el Nadal amb refilets de joia: *Gloria in excelsis Deo*. (Popular francesa de Nadal, harmonitzada per Manuel Oltra)

Posats a fer, vam arribar-nos fins a Flandes, on sembla que un músic anglès que s'hi havia refugiat va compondre, fa més de dos-cents anys, una melodia perdurable *Veni-hi, fidels, Adeste, fideles*. I ens hi vam acostar. (Tradicional cançó de Nadal, harmonitzada per R.F.Ynera)

La segona part del concert va ser un homenatge a Mozart. Corre la brama que el geni de Salzburg va dir "Potser jo sóc vulgar; però la meua música no és pas vulgar". No podem dir res de la primera frase, Déu nos en guard; sí que en tenim molt a dir, de la segona: i tant que la seva música no n'és gens, de vulgar, i tant!; continua sent una meravella.

S'acabava l'any Mozart; Mozart no s'acaba mai.

La Coral Xabec havia triat tres peces mozartianes de la dotzena que en tenim a la carpeta i que havíem interpretat en altres concerts. Que bé que esqueia en els dies nadalencs l'**Ave Verum corpus, natum de Maria**

Virgine. (K.618)

De la **Missa brevis en do menor** (KV 65 [61^a]), en vam triar tres fragments, *Kyrie, Sanctus i Agnus Dei*.

I per acabar, una pregària deliciosa i devota a la Mare de Déu, **Sancta Maria Mater Dei...** (KV 273) que va compondre quan tenia... dotze anys! *Santa Maria, Mare de Déu, tot t'ho dec a tu. Però des d'ara em consagro especialment al teu servei. T'elegeixo com a protectora, com a salvadora. Tant de bo que el teu honor i el teu culte estiguessin sempre al meu cor; jo mai no els deixaré ni consentiré que siguin ofesos de paraula o d'obra per qualsevol que sigui subordinat meu. Santa Maria, tu, plena de pietat, accepta'm prosternat als teus peus, protegeix-me en la vida, defensa'm en el moment decisiu de la mort. Amén.*

I tothom esperava el colofó tradicional del concert de Nadal, l'**Halleluja** de l'Oratori *El Messies* de G.F.Händel. Doncs el vam cantar!

Els aplaudiments dels assistents que omplien el temple ens van convidar a repetir la nadala **Sant Josep i la Mare de Déu**, però aquesta vegada la directora, Montserrat Llagostera, va convidar-los que s'hi sumessin. Públic, doncs, cantaires i músics vam cloure el concert cantant plegats.

A fora feia fred; els esperits eren més càlids: Nadal era molt a prop, a tocar.

PORTES AUTOMÀTIQUES i MANUALS

Automatismes Enric S L

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissors
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectors magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU INFORMACIÓ SENSE CAP COMPROMÍS

Polígon Buvisa. C/.Indústria 14 · Tel. 93 555 93 88 / 609 83 55 22 · 08329 TEIÀ

www.addfem.org

ASSOCIACIÓ DE DISCAPACITATS FÍSICS DEL MASNOU

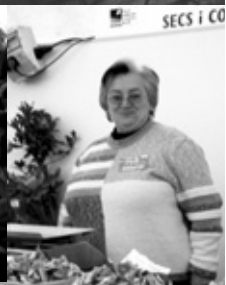
Treballem per a la integració, fes-tè'n soci 15€ l'any

93 5557368 • 607 220 201

IX Fira de Santa Llúcia 0

06

XXXIII Curs de Balls de Saló

Febrer-Abril 2007

del 2 de febrer al 27 d'abril

Cada divendres de 20.30 a 22.30

**Rock, tango, cha-cha-cha, vals,
fox, pas doble, mambo, etc...**

Places limitades. Preu parella: 75 €

Inscripcions i informació: a

Gent del Masnou Dr. Agell, 9
de 6 a 9 del vespre.

Tel **93 540 39 29**

Organitza: Vocalia Recreativa

Mobles Vilalta
PRIMERA CASA AL MASNOU

REBAIXES D'HIVERN FINS AL 17 DE FEBRER DEL 2007

DEL 5 AL 20% DE DESCOMPTE SEGONS ARTICLES

(Excepte promocions i ofertes)

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

Exposicions

Fins al 12/1

Exposició de Nadal. Maquetisme naval i ferroviari, de Joan Pons, i joguines antigues (Col·lecció Tomàs Pla)

Del 13/1 al 2/2

"Del mar a l'art", treballs de Josep Ma Millet

Del 3 al 23/2

"Il·lustracions del Quixot", dibuixos d'Antoni Batllori

Col·leccionisme

TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI DE PLAQUES DE CAVA A GENT DEL MASNOU

(cada segon dimecres de mes de 7 a 9 del vespre)

Dimecres **10** de **gener** del 2007

Dimecres **14** de **febrer** del 2007

ACTE D'HOMENATGE A MN. JOSEP NICOLAU

Amb motiu de les noces d'or sacerdotals de Mn. Josep Nicolau, que fou vicari de la parròquia de Sant Pere entre els anys 1957-1960 i primer rector de la parròquia de la Mare de Déu del Pilar entre els anys 1972-1990, el dissabte dia 3 de febrer, a les 12.30, a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar, se celebrarà una missa d'acció de gràcies, presidida pel mateix Mn. Josep Nicolau, oberta a tothom qui hi vulgui participar: familiars, amics, antics feligresos, catequistes, etc.

A les 14, al restaurant Can Sors d'Alella, compartirem un dinar de germanor.

Per a informació i reserves del dinar cal trucar a qualsevol d'aquests telèfons:

Joan **93 555 11 71**

Montserrat **93 555 25 78**

M.Dolors **93 555 04 52**

La comissió organitzadora

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Diumenge 7 de **GENER** de 10 a 14
hores, al local social de
Gent del Masnou.

S'ha de tenir entre **18 i 65** anys i
pesar més de 50 quilos.

No cal estar en dejú.

Vols fer teatre?

T'agradaria descobrir el que ets capaç
d'expressar amb el teu cos
i la teva veu?

Ets dels qui agrada
jugar a ser un altre?

**No ho dubtis.
Vine i... actual!**

**Cursos de teatre per a
nens, joves i adults**

Telèfons de contacte: **627630082** (Oriol
Colomer) **676334144** (Aina Ripol)

Foteses

Per Joan Bosch

• A la sala d'exposicions d'un pintor, un aficionat vol comprar un quadre de molt preu.

D'acord—diu—, però no podré pagar-l'hi fins d'aquí sis mesos. Quan me l'enviarà?

—D'aquí mig any.

• —Manel, ja us heu curat el burro, la vaca i tu?

—Gràcies, cap dels tres.

• El dependent:

—Senyor, voldria anar a l'enterrament de la meva sogra.

L'amo:

—I jo també.

• Un empleat toca el timbre del segon pis. Surt la minyona i li pregunta:

—Que hi ha el senyor Mateu?

—Ha sortit a donar una volta.

—Sap quan tornarà?

—Del tot impossible saber-ho; l'acompanyava la seva senyora.

• —Vostè pateix una afecció pulmonar.

—Això què és?

—Deu mil pessetes.

• Un taxista conduïa el cotxe a una velocitat desmesurada. El passatger li crida l'atenció:

—On diantre va a aquesta velocitat, no veu que s'exposa a tenir un accident?

—Senyor, no cal que es preocupi, et cotxe està assegurat a tot risc.

REFRANYS:

• Abans de dir que sí, pregunta-ho al coixí.

• Les núvies d'avui són les sogres de demà.

• A la dona i a la mula, vara dura.

• Mestressa matinera, mestressa feine-
ra.

• Home casat, burro espatllat.

• Hi ha ulls que s'enamoren de lle-
ganyes.

• La dona bona i lleial és un tresor
sense igual.

CLUB DEL RITME

AFROLLATÍ

Ara al Casino

CURSOS:

Percussió Afrollatina

Baix

Bateria

Piano

Grups d'iniciació a la percussió
a partir de 12 anys

MATRÍCULA GRATUÏTA

Informació 93 5553933 - clubdelritme@gmail.com
clubdelritme.ppc.cat

Finques Puig S L

Serveis immobiliaris en general

Administració i

venta de pisos, cases i rústiques.

**Propietat horitzontal
Assessoria jurídica**

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou

Tel. 93 555 10 60 / 17 61 • info@finquespuig.net

Finques Meslloc

Lligonya Cayetano

Ceigrup 93 555 69 03
immobiliaries

- Administració de comunitats de propietaris
- Advocats especialistes en dret immobiliari

Fontanills, 13 • 08320 el Masnou
www.meslloc.com

Col. 2102

ASSESSORIA IGLESIAS

**FISCAL
LABORAL
COMPTABLE
ASSEGURANCES
GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
DECLARACIONS DE RENDA**

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 · 39 95 · fax. 93 540 40 53

el seu negoci@elmasnou.com ?
[http://www.elmasnou.com/el seu negoci ?](http://www.elmasnou.com/el_seu_negoci_?)

Creació i manteniment de pàgines
Servei de traducció Català / English
Servei de promoció "Banners publicitaris"

WWW.ELMASNOU.COM

info@elmasnou.com

Jordi Viñas Tremols 686 07 87 34

Àngel Tena

Venda directa al públic.

JOIER

Bon Any 2007

Barcelona, 28 · El Masnou · 93 555 64 51

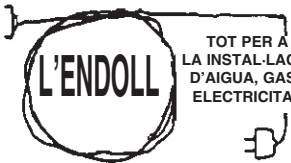
E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

OFICIS DEL MASNOU DESITGEN A TOTA LA POBLACIÓ MOLT BON ANY NOU 2007

FR
Renter
Des de 1835
CONSTRUCCIONS
FRANCESC RENTER SL
Tels. 93 540 35 65 · 607 48 22 51

Construccions
Jiménez
Obres i reformes
en general
93 540 83 55
607 947 004
Correu electrònic:
jimenezconstruccions@telefonica.net

INSTAL·LACIONS SEGARRA, SL

L'ENDOLL
TOT PER A
LA INSTAL·LACIÓ
D'AIGUA, GAS I
ELECTRICITAT
Pere Grau, 72
Tel. 93 555 12 52 · 93 540 28 75
El Masnou

VENDA, LLOGUER I
REPARACIÓ DE
MAQUINÀRIA I ESTRIS
PER A LA CONSTRUCCIÓ
I EL BRICOLATGE
MOTORCAS
Som al polígon
La Bòbila
Garrofers, 5 (pont de Teià)
Tel. 93 540 17 89

INSTAL·LACIONS
J. Sabaté SL

Calefacció d'electricitat
per acumulació de calor
Lluís Millet, 109
Tel. 93 555 97 44

**MIQUEL
VINARDELL
I BOLART .**
INSTAL·LACIONS
D'AIGUA, GAS I
ELECTRICITAT
Girona, 35-37, 3r. 3a.
Tels. 93 555 45 01 · 555 36 91

PROMOCIONES BOLART S.L.
CONSTRUCCIONS I REPARACIONS D'OBRES
Joan Llampallas, 17
Tel. i Fax: 93 540 04 13

CONSTRUCCIÓ
ARTECO

Pl. Marcel·lina Monteyes, 1
Telèfon/fax: 93 540 39 06
08320 EL MASNOU

VREDESTEIN

MICHELIN
Jaume Estragués
Equilibrat electrònic
Greixatges
Alineació de direcció
Av. Joan XXIII, 28
Tel. 93 555 53 03

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
T. 93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou - El Maresme
Lluís Valls Marí

PORTES AUTOMÀTIQUES I
MANUALS
**Automatismes
Enric S L**
DEMANEU INFORMACIÓ
SENSE CAP COMPROMÍS
Polígon Buvisa, C/ Indústria 14 ·
Tel. 93 555 93 88 / 609 83 55 22